

יואל ברקן

האמן יואל ברקן מקרין על-זמניות יוצאת דופן, גילו המתקדם אינו ניכר ביצירותיו הצעירות, מלאות החיים. השנים חלפו על פניו ולא חרצו בו. צלקות קיומו אינן, אינה גם העייפות הטבעית הניבנית עם השנים. ואולם היש שבו גדול ורחב ונעים עד מאוד: צבעוניות מלאת חיות מתפרצת למלוא העין, עושר צורני וחומרי, ברקן מהלך בדרך אישית משלו.

בפגישתי הראשונה עם האמן, בתחילת דרכו האמנותית השוויתי את יצירותיו ליצירותיו של הונטריוסר הווינאי המופלא, כמוהו אז, השתמש ברקן בצורות אורגניות אמורפיות אשר היו נקודות המוצא ביצירותיו והכתיב את אופיין. כבר בשלב ההוא הצבעוניות בה ביצע את יצירותיו היתה מלאת חיים ומענגת. צבעוניות זו התחזקה עם הזמן והפכה דומיננטית הרבה יותר והחלה להזכיר - אסוציאטיבית - את יצירותיו של מירו, ואולם לא נוצר חיבור ברמה הצורנית, ברקן פיתח ושמר את שפתו האישית.

צבעוניות עזה זו החלה להאפיל על הצורות האמורפיות והובילה אותן למחוזות שונים של פירוק והרכבה מחדש. תנועתיות מסוג אחר נראתה בעבודות. החומר החל להתפזר לכיוונים שונים מבלי לכסות משטחים שלמים, תוך התעלמות מהן. העבודה בדו מימד הלכה ונשלמה, הלכה והסתיימה. ואכן, תוך זמן קצר יחסית גלש ברקן אל יצירות תלת מימדיות, עדיין מתוך גישוש אחר החומר, חיפוש ומציאה של פתרונות טכניים לרעיונות המטרידים את רוחו, לעבודות המבקשות להיוולד.

החומריות של הצבעים המשמשים אותו כיום שונה ומקורית. החל מצבעים המכילים חתיכות זעירות של חומרים מנצנצים וכלה בצבע אשר בהתייבשו הופך לשקוף קמעה. חיפוש ממושך הוביל את האמן לשימוש זה. הצורך שלו בחומרים אחרים הוביל אותו לחיפושים בלתי נלאים בחנויות אשר כל קשר שלהן לאמנות מקרי בלבד. במקומות מוזרים למדי גילה האמן אפשרויות טכניות חריגות הקוסמות ביופיין הבא לידי בטוי בעבודות. השילוב של החומרים המגוונים העומדים לרשותו עם דמיונו הבלתי נלאה לוקחת את האמן למסע קסום מלא חן תמימות ויופי. מיופי זה אנחנו זוכים ליהנות בלוותנו מסע זה.

חנה ברק אנגל

